KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

REDIGERET AF

JOHANNE MEYER.

Nr. 34.
Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 26. August 1894.

VII. Aargang.
Alle Klager over Uregelmæssigheder i Bladets Forsendelse bedes indgivet til det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Nogle tidlige Arbejdere for Kvindens Frigørelse.

Af *Charlotte Hope.*

Priscilla Bright M' Laren.

Der er i den skotske Hovedstad et lille Samfund af Kvinder, der længe har været sammenknyttede om et fælles Maal, og som for ca. 25 Aar siden i denne By dannede den første Begyndelse til et Samfund, der havde Kvindens Frigørelse for Øje. Det er ikke min Mening her at ville give nogen Beretning om disse Kvinders Livshistorie. Jeg ønsker blot at prøve paa at skildre, saa godt det lader sig gøre paa nogle faa Sider, de Indtryk, som jeg har modtaget af nogle af disse Kvindekarakterer.

Mrs. *Duncan M' Laren* har været dette Samfunds Præsident fra dets Begyndelse og er en af de mest begejstrede Forkæmpere for en udvidet, politisk Frihed, der ogsaa naar Kvinderne. Det er næppe nødvendigt at sige, at denne Frigørelse af sine Forkæmpere ikke betragtes som et Maal i og for sig, men kun som et Middel til forskellige Maal. Kvindens Ret til Ligestilling med Manden for Loven er for Mrs. M' Laren et Spørgsmaal af stor Betydning, og hendes Bedømmelse af Mennesker afhænger i væsenlig Grad af deres Syn herpaa. Hun har kun meget ringe Tro til nogen Slags tilstræbet Frihed, hvorfra Kvinden er udelukket. Man tillægger hende den Ytring, at hun kun kendte én Mand, der saa virkelig sundt paa Spørgsmaalet om Kvinders Ret, og denne ene Mand var hendes Broder, *Jacob Bright*. Mrs. M' Laren er en af de dygtigste Talere, som denne Bevægelse har bragt til Fronten, dog optræder hun kun sjældent offenligt som Taler og finder det vanskeligt at gøre det. Jeg mindes, at hun ved en social-videnskabelig Kongres for nogle Aar siden deltog i en Diskussion angaaende gifte Kvinders Ejendomsret, da en Mand i en spottende Tone sagde, at „han kunde ikke forstaa, hvad Slags Mænd disse Damer havde, der var saa ivrige for, at gifte Kvinder skulde have Sær-Eje." — „Kun Kvinder, der har gode Mænd, faar Lov til at tale", sagde Mrs. M' Laren, et Svar, der blev fulgt af en Bifaldsstorm, der tydeligt nok viste, hvor Sympatien var. Skønt „Kvindesagen" altid har været *først* hos hende, er denne ikke den eneste Reform, hvilken Mrs. M' Laren har interesseret sig for. Hun deltog med Iver i Anti-Kornlov-Bevægelsen, i hvilken hendes Broder, John Bright, tog saa ivrig Del.

Da Miss Bright giftede sig med Duncan M' Laren, hvis Bekendtskab hun havde gjort ved sin Deltagelse i Anti-Kornlov-Bevægelsen, maatte hun skille sig fra „Vennernes Samfund", der paa den Tid ikke tillod sine Medlemmer at gifte sig uden for deres Sekt. Blandt „Vennerne" finder kirkelig Vielse ikke Sted, og Mr. M' Laren samtykkede i Miss Brights Ønske om borgerlig Vielse. Dette mødte nogen Modstand som ikke værende respektabelt. „Det gør ikke noget", sagde Miss Bright, „vi vil jo nu faa en Lejlighed til at gøre det respektabelt." Man har sagt, at Duncan M' Larens Hustru havde en inspirerende Indflydelse paa ham, og at han, efter sit Ægteskab med hende, med endnu større Iver end forhen, førte den Krig, som han længe havde været indviklet i, mod „Privilegier" og Undertrykkelse. Et af hans Favorit-Citater var:

> „He is brave, who dares to be
> in the right with two or three."

Og ædelt og godt hjalp hans Hustru ham til at handle i dette Mottos Aand.

Det er ikke altid, at det at høre en Sag diskutteret ivrigt gennem Aar har til Virkning en forøget Interesse blandt sine Tilhørere. Tvertimod har det ofte en modsat Virkning. Nu kan vi ikke tvivle om, at enhver, der har været knyttet til Mrs. M' Laren, maa have hørt en hel Del om „Kvindesagen"; dog er begge hendes Sønner fremragende Forkæmpere for Kvindens politiske Stemmeret, og det samme er Tilfældet med en Broderdatter, John Brights ældste Datter, hvem hun har opdraget. Efter hvad der fortælles i Duncan M' Larens Biografi, kan vi forstaa, at Mrs. M' Laren allerede tidligt begyndte at opdrage sine Børn med stor Samvittighedsfuldhed og Forstaaelse. I deres Soveværelse hang et Billede af Karl V, der opsamler Titians Malerkoste. Dette Billede havde til Hensigt at lære dem, at Storhed ikke ligger i Rang, medens et andet Billede, forestillende Penns Behandling af de nordamerikanske Indianere, havde den Opgave at lære dem at tænke retfærdigt. Saaledes søgte Mr. og Mrs. M' Laren at indgive deres Børn Kærlighed til de Principer, der var de herskende i deres eget Liv.

Skønt Mrs. M' Laren ønsker Ligestilling for Loven og ikke tror, at Ægteskabet i nogen højere Grad behøver at berøve Kvinden hendes Frihed, end det berøver Manden hans, er hun dog villig til, til en vis Grad, at imødekomme andres modsatte Meninger, for, som hun tænker, hurtigere at vinde nogle af de Rettigheder for Kvinden, hvortil hun ved, der er saa stor Trang.

Hun har opnaaet at se en stor Forandring i den offenlige Mening med Hensyn til den Sag, der ligger hende saa stærkt paa Hjerte, men de Forbedringer, der allerede har fundet Sted, er kun en ringe Begyndelse til det, som hun haaber skal ske. Hun med sin ivrige og begejstrede Aand maa ofte klage over